Dosarul №2a-216/2025 I instanță
n/c 2-25022443-05-2a-12112025 judecătoria
Cimişlia

judecător Ciorba Alexandru

D E C I Z I E

05 martie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
În componența:
președintelui completului, judecătorului Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori şi Hudoba Valeri
grefier Nezalzova Marina
în lipsa părţilor legal citate,

examinând în şedinţă publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu (Surugiu) Daniela împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 26 august 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Cecati Nina către Berdianu (Surugiu) Daniela, privind încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului asupra pricinii, ascultând argumentele participanţilor asupra esenței apelului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>Circumstanțele cauzei:</u>

La data de 18 februarie 2025, avocatul Anatolie Casap în interesele Ninei Cecati a depus în procedura cererilor cu valoare redusă, cerere de chemare în judecată împotriva Danielei Berdianu (Surugiu) cu privire la încasarea datoriei în mărime de 2000 Euro datoria de bază, suma de 78,02 Euro dobânda de întârziere pentru perioada 28.10.2024-18.02.2025, suma de 1669,30 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat, suma de 200 de lei cu titlu taxa de timbru și suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. (f.d.6-7)

În motivarea acțiunii a indicat că, Cecati Nina a acordat cu titlu de împrumut la data de 27.08.2024 suma de 2000 Euro lui Berdianu (Surugiu) Daniela, pe un termen de 2 luni, fapt ce se demonstrează prin recipisa care a întocmit-o şi semnat-o pârâta. Cu toate că de mai multe ori a solicitat să i se restituie suma de bani, pârâta s-a eschivat de la executarea obligației asumate, amânând în continuu restituirea sumei de bani, ceea ce a impus reclamanta în situația de a înainta prezenta cerere în instanța de judecată.

A menționat că, ultima notificare către pârâtă a fost expediată la data de 05.02.2024, solicitând a restitui suma de 2000 Euro în termen de 5 zile. Totodată a fost preîntâmpinat despre faptul că în cazul în care nu-şi va executa obligațiile în termenul stabilit în cererea prealabilă, reclamanta se va adresa în instanța de judecată, ceea ce va impune cheltuieli suplimentare din partea pârâtului, atât pentru taxa de stat și asistență juridică, cât și pentru alte servicii în vederea încasării sumei.

Însă, pârâta a ignorat cele menționate în cererea prealabilă.

A notat că, inacțiunile pârâtei sunt ilegale, respectiv aceasta urmează a fi impusă prin act judecătoresc de a-şi executa obligațiile asumate dar neexecutate.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza art. art. 166-167 din Codul de procedură civilă, art. art. 1242, 1244, 1247, 1248 din Codul civil.

La data de 04 iulie 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Anatolie Casap a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încetarea procesului civil la cererea de chemare în judecată depusă de Cecati Nina împotriva Danielei Berdianu, în partea pretenției de încasare a sumei de 2000 Euro, conform recipisei din 27 august 2024, în legătură cu renunțul reclamantului la pretenție și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 61,17 Euro pentru perioada 28.10.2024-26.03.2025 și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 78-79)

Prin încheierea din 25 iulie 2025 a Judecătoriei Cimişlia, a fost admisă cererea înaintată de reprezentantul reclamantei, avocatul Casap Anatolie (f.d. 90-91).

A fost încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela, în partea cerinței de încasarea a datoriei în sumă de 2000 Euro.

I-a fost explicat reclamantului că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părți cu privire la aceleaşi obiecte şi pe aceleaşi temeiuri.

Soluţia instanţei de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 26 august 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, dobânda de întârziere rezultată din neexecutarea corespunzătoare a obligației asumate prin recipisa din 27 august 2024, în mărime de 61, 17 (șasezeci și unu, 17) Euro, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 (una mie șase sute cincizeci și șase, 02) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 (zece mii) lei.

În rest, s-a respins ca neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea taxei de stat în mărime de 13,28 de lei, – fiind achitată în plus. (f.d.97, 106-113)

La data de 29 august 2025 avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu Daniela a declarat cerere de apel nemotivată, prin care solicită casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025, în partea admiterii pretenției privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, emiterea unei noi hotărâri prin care pretenția privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina a cheltuielilor judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei să fie respinsă integral. (f.d.100-101)

La data de 12 noiembrie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat (f.d. 119).

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat din 14 noiembrie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele Berdianu Daniela împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul central din 26 august 2025 adoptată pe cauza civilă la acțiunea înaintată de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a acordat apelantului termen de 10 zile din momentul primirii copiei prezentei

încheieri pentru depunerea cererii de apel suplimentare cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

S-a explicat apelantului că, în caz de neîndeplinire în termenul stabilit a indicațiilor date prin prezenta încheiere, cererea de apel va fi restituită. (f.d.122-123)

2. <u>Solicitarea apelantului:</u>

La data de 01 decembrie 2025, avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu Daniela a declarat cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025, în partea admiterii pretenției privind încasarea privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de **1656,02 lei**, taxa de timbru în sumă de **200 lei** și cheltuielile de asistență juridică în sumă de **10 000 lei**, emiterea unei noi hotărâri prin care pretenția privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina a cheltuielilor judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei să fie respinsă integral. (f.d. 130-147)

În motivarea cererii de apel a invocat faptul că, consideră imperios a evidenția argumentele reținute de către instanța de fond în motivarea hotărârii din 26 august 2025, citează: „*Cu referire la alegațiile părții pârâte referitor la respingerea pretenției de compensare a cheltuielilor de judecată în temeiul art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, or, la caz nu*
sunt aplicabile prevederile enunțate.

Conform art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul a intentat acţiunea fără a înainta în prealabil pretenţii pîrîtului, iar pîrîtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant. La acest capitol, instanţa de judecată reţine două condiţii obligatorii care trebuie a fi îndeplinite concomitent pentru a fi aplicabile prevederile enunţate supra, şi anume: (1) reclamantul să fi intentat acţiunea fără a înainta în prealabil pretenţii pârâtului şi (2) pârâtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile.

La caz, cu privire la prima condiție, instanța evidențiază că, reprezentantul reclamantului, avocatul Anatolie Casap a expediat la 05.02.2025 în adresa pârâtei o cerere prealabilă în conținutul căreia a solicitat încasarea datoriei conform

recipisei şi a dobânzii de întârziere (f.d. 10 şi 11).

Cu referire la cea de a doua condiţie, instanţa de judecată reiterează că, poziţia
iniţială a părţii pârâte a fost de nerecunoaştere a acţiunii confirmându-se prin referinţa depusă la 23 iunie 2025 (f.d. 41-42) şi inclusiv în cadrul şedinţei de judecată din 25 iulie 2025, unde reprezentatul pârâtei iniţial nu a recunoscut acţiunea, or abia după explicațiile reprezentantului reclamantului, acţiunea a fost recunoscută parţial de către partea reclamantă.

Aşa fiind, instanţa de judecată atestă că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, or, nu sunt întrunite condiţiile imperative enunţate supra.

În această ordine de idei, instanţa de judecată concluzionează că, cerinţele reclamantului îşi găsesc suportul de fapt şi de drept şi urmează a fi admise parţial".

Cu titlu preliminar, menționează că instanța de fond a reținut în mod eronat faptul că la data de 25 iulie 2025 ar fi avut loc o ședință de judecată în cadrul căreia reprezentanta pârâtei nu ar fi recunoscut acțiunea, astfel îndeplinindu-se a doua condiţie negativă prevăzută de art. 97 alin. (3) CPC. Această constatare este contrară realității procesuale şi probatoriului aflat la dosar.

Corespunzător, menţionează instanţei de apel faptul că, iniţial, cererea de chemare în judecată depusă de către reclamanta Cecati Nina împotriva pârâtei Berdianu (Surugiu) Daniela, a fost admisă spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, procedură care se desfășoară, prin lege, fără citarea părților.

La data de 23.06.2025, reprezentanta apelantei a depus o cerere privind examinarea cauzei în procedura generală, iar prin încheierea din 27.06.2025 instanţa a dispus schimbarea procedurii de examinare, prin dispunerea examinării acţiunii în procedură generală, fixând prima şedinţă pentru data de 04.08.2025.

La 04.08.2025, şedinţa a fost amânată la cerere, iar prima ședință efectivă de judecată s-a desfăşurat abia la 25.08.2025, şedinţă în care pârâta a recunoscut pretenţiile reclamantei.

În aceste condiţii, reţine că menţiunea instanţei de fond potrivit căreia „*în şedinţa de la 25 iulie 2025 reprezentantul pârâtei nu a recunoscut acţiunea*" este în mod vădit eronată, fiind reţinut un fapt inexistent, iar această eroare a afectat decisiv temeiul juridic al soluției privind cheltuielile de judecată, întrucât instanţa a apreciat în mod greşit că pârâta nu ar fi recunoscut imediat pretențiile, condiție

esențială pentru aplicarea art. 97 alin. (3) CPC.

Un alt aspect asupra căruia atrage atenţia instanţei de apel este faptul că, instanţa de fond a reţinut realizarea primei condiţii impusă de art. 97 alin. (3) CPC, indicând că „*reprezentantul reclamantului, avocatul Anatolie Casap a expediat la 05.02.2025 în adresa pârâtei o cerere prealabilă în conţinutul căreia a solicitat încasarea datoriei conform recipisei şi a dobânzii de întârziere* ”.

Cu referire la acest aspect, învederează faptul că cererea prealabilă din 05.02.2025, nu a fost recepţionată de către apelantă, cu toate acestea, însă, la data de 05 februarie 2025, pe platforma Online de socializare Messenger, apelanta (Berdianu) Surugiu Daniela şi intimata Cecati Nina, în urma discuțiilor purtate, au convenit asupra faptului că apelanta va restitui împrumutul de 2000 Euro prin transferarea sumei în câteva tranşe pe cardul bancar al intimatei, acest fapt se confirmă prin screenshot-urile conversaţiei de pe reţeaua de socializare Messenger.

De asemenea, reţine că ulterior discuției între apelantă şi intimată, la data de 13.02.2025, de către intimată a fost expediată în mod repetat cererea prealabilă, fiind recepționată de către apelanta Berdianu (Surugiu) Daniela abia la data de 04.03.2025, fapt care se confirmă prin extrasul de pe pagina Poşta Moldovei.

Prin urmare, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, respectiv 18.02.2025, intimata cunoştea că pârâta nu primise nicio notificare prealabilă, situație care atrage aplicarea art. 97 alin. (3) CPC. Or, depunerea acțiunii la numai cinci zile după expedierea notificării - a cărei recepționare nici nu a fost confirmată - reprezintă o conduită lipsită de bună-credinţă, prin care intimata a privat apelanta de o șansă reală şi efectivă de a achita benevol datoria.

Or, „*înaintarea în prealabil a pretenției pârâtului*”, după cum indică art. 97 alin. (3) din CPC, nu trebuie tratată drept o obligație formală, ci ca o şansă reală de soluţionare pe cale amiabilă a litigiilor. Iar, cu raportare la caz, nu reţine îndeplinirea acestei condiţii, deoarece depunerea cererii de chemare în judecată la numai cinci zile de la expedierea notificării (dintre care data de 15 şi 16 februarie - zile de weekend), intimata a lipsit apelanta de şansa efectivă de a achita voluntar datoria, acţionând astfel cu lipsă de bună-credinţă. Totodată, atrage atenţia că apelanta nu s-a eschivat de la executarea obligaţiei, începând să achite la data de 19 februarie 2025, a doua zi după depunerea acţiunii în instanţa de judecată, iar dacă intimata ar fi acordat timp suficient pentru recepţionarea notificării, înaintarea prezentei acţiuni în instanţa de judecată putea fi evitată.

Astfel, reiterează că procedura prealabilă nu poate fi tratată ca o formalitate,

ci ca o oportunitate concretă pentru soluţionarea amiabilă a litigiului, iar a acţiona judiciar în lipsa acestei oportunităţi contravine principiilor loialităţii procesuale şi bunei-credinţe.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la argumentul instanţei de fond precum că „*poziţia iniţială a părţii pârâte a fost de nerecunoaştere a acţiunii confirmându-se prin referinţa depusă la 23 iunie 2025 (f.d. 41-42) şi inclusiv în cadrul şedinţei de judecată din 25 iulie 2025, unde reprezentatul pârâtei iniţial nu a recunoscut acţiunea*”, consideră că instanţa în mod eronat a reţinut că apelanta nu ar fi recunoscut „imediat” acţiunea, întrucât în referinţa depusă la 23.06.2025 a solicitat respingerea integrală a cererii.

Corespunzător, menţionează că la faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, apelanta, prin referinţa depusă, a contestat cererea de chemare în judecată în forma sa iniţială. Ulterior însă, după depunerea cererii de concretizare a pretenţiilor la data de 04.07.2025 de către intimată, natura şi întinderea pretenţiilor s-au modificat, ceea ce a generat o reevaluare justificată a poziţiei, astfel încât, în prima şedinţă de judecată desfăşurată efectiv, la 25.08.2025, apelanta a recunoscut imediat pretenţiile intimatei, îndeplinind astfel în mod clar condiţia recunoaşterii imediate în judecată, prevăzută expres de art. 97 alin. (3) CPC. Mai mult ca atât, instanța eronat a indicat că reprezentanta apelantei a recunoscut acţiunea la etapa explicaţiilor. Or, ultima, a recunoscut pretenţiile încă la momentul expunerii asupra cererii de concretizare depusă de către intimată.

Totodată, necesită a fi reţinut faptul că condiţia privind recunoaşterea imediată a pretenţiilor se referă la recunoaşterea în şedinţa de judecată, nu la poziţia din referinţă, or, chiar şi în această situaţie, referinţa a fost depusă la etapa de pregătire a cauzei, anterior depunerii cererii prin care intimata şi-a concretizat pretenţiile, pe care apelanta le-a recunoscut. Prin urmare, întrucât apelanta a recunoscut pretenţiile în primul termen în care cauza s-a examinat în mod efectiv, consideră că sunt îndeplinite ambele condiţii ale art. 97 alin. (3) CPC, respectiv, acţiunea a fost introdusă fără îndeplinirea reală şi efectivă a procedurii prealabile, iar pretenţiile au fost recunoscute imediat în şedinţă, considerente din care instanţa de fond trebuia să aplice norma imperativă şi să dispună suportarea cheltuielilor de judecată de către intimată, nu de către apelantă.

În raport cu toate argumentele de fapt şi de drept expuse supra, devine evident că soluţia primei instanţe în partea privind cheltuielile de judecată a fost pronunţată cu aplicarea eronată a normelor de drept material şi procesual, prin ignorarea

condiţiilor imperative prevăzute de art. 97 alin. (3) CPC. Or, întrunirea cumulativă a celor două condiţii ale art. 97 alin. (3) CPC atrage, de drept, obligarea intimatei la suportarea cheltuielilor de judecată, norma având caracter imperativ.

Corespunzător, consideră că menţinerea soluţiei primei instanţe ar echivala cu validarea unei conduite lipsite de bună-credinţă a intimatei, care a intentat acţiunea în lipsa procedurii prealabile şi a lipsit apelanta de oportunitatea reală de a executa voluntar obligaţia, precum şi cu sancţionarea apelantei pentru faptul că şi-a ajustat poziţia procesuală în mod corect şi în limitele legii.

Astfel, pentru toate aceste considerente, consideră că hotărârea primei instanţe urmează a fi casată în partea ce ţine de cheltuielile de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată de la apelantă să fie respinsă integral.

A invocat prevederile art. 383 alin. (1) și art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Finalmente, întemeindu-se pe circumstanțele de fapt şi de drept învederate mai sus, consideră că Hotărârea Judecătoriei Cimişlia, emisă la data de 26 august 2025, în partea admiterii pretenției privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 10000 lei, este neîntemeiată şi ilegală, motive din care, se impune necesitatea casării acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretenţia privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina a cheltuielilor judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei şi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 lei să fie respinsă integral.

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat din 26 decembrie 2025, a fost numită ședința de judecată, pentru examinarea apelului înaintat. (f.d.155).

3. <u>Termenul de declarare a apelului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Completul de judecată constată potrivit materialelor cauzei, că la data de 26 august 2025, Judecătoria Cimişlia a pronunțat dispozitivul hotărârii (f.d. 97), iar apelul nemotivat a fost declarat de către avocatul stagiar Modvală Cătălina în

interesele apelantei Berdianu Daniela la data de 29 august 2025, motiv din care Completul de judecată concluzionează că apelul a fost declarat în termenul legal.

4. <u>Argumentele părţilor:</u>

În ședința instanței de apel apelanta Berdianu (Surugiu) Daniela, avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele Berdianu (Surugiu) Daniela, avocatul Casap Anatolie în interesele reclamantei Cecati Nina, reclamanta Cecati Nina, fiind legal citați nu s-au prezentat, iar de la apelanta Berdianu (Surugiu) Daniela, avocatul Casap Anatolie în interesele reclamantei Cecati Nina și reclamanta Cecati Nina a parvenit telefonogramă privind examinarea cauzei în lipsa acestora (f.d.164, 165), iar de la avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele Berdianu (Surugiu) Daniela a parvenit cerere că i-au expirat împuternicirile și nu mai este în drept să se (f.d.126-128).

Potrivit prevederilor art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

Astfel, Completul de judecată a considerat necesar de a examina cauza în lipsa părților care nu s-au prezentat la examinarea cauzei și care au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

5. <u>Aprecierea instanței:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel, a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu (Surugiu) Daniela, urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 26 august 2025.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au*

importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Astfel, Completul de judecată reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

În raport cu obiectul cererii deduse judecății, Completul de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Instanța de apel invocă că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea

drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

În urma examinării materialelor cauzei, Completul de judecată constată că, la data de 27 august 2024, între Cecati Nina și Berdianu (Surugiu) Daniela a fost încheiată o recipisă, prin care aceasta din urmă a primit cu titlu de împrumut suma de 2 000 de euro, asumându-și obligația de a restitui suma respectivă în termen de două luni (f.d. 9).

Prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost concretizată, reclamanta Cecati Nina a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 61,17 euro, calculată pentru perioada 28 octombrie 2024 – 26 martie 2025, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constând în: 1 669,30 lei cu titlu de taxă de stat, 200 lei cu titlu de taxă de timbru și 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.*

Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform prevederilor art. 321 alin. (1) și (2) din Codul civil, *trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.*

În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cât şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

În conformitate cu art. 776 din Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Potrivit prevederilor art. 1242 alin. (1) din Codul civil, *prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie*

banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit dispozițiilor Capitolului VII din Codul civil, care reglementează contractul de împrumut, se constată că acesta nu instituie cerințe speciale referitoare la forma în care urmează să fie încheiat un asemenea contract. În consecință, sunt aplicabile regulile generale privind forma actului juridic, prevăzute la art. 321 din Codul civil, potrivit cărora actele juridice încheiate între persoane fizice trebuie să îmbrace forma scrisă atunci când valoarea obiectului acestora depășește 1 000 de lei sau în alte cazuri expres prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Încheierea contractului de împrumut în formă scrisă poate fi dovedită prin orice înscris semnat de părți, inclusiv prin recipisă, precum și prin alte documente care atestă existența raportului obligațional, cum ar fi telegrame, telefonograme, cereri scrise ale împrumutatului privind amânarea termenului de restituire a împrumutului, scrisori de garanție ori alte înscrisuri similare, cu condiția ca acestea să fie semnate de emitent.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Completul de judecată reține că existența raportului obligațional dintre Cecati Nina, în calitate de împrumutător, și Berdianu (Surugiu) Daniela, în calitate de împrumutat, este dovedită prin recipisa încheiată între părți la data de 27 august 2024. Din conținutul acesteia rezultă că reclamanta i-a acordat pârâtei, cu titlu de împrumut, suma de 2 000 de euro, iar aceasta din urmă și-a asumat obligația de a restitui suma primită în termen de două luni.

Prin încheierea din 25 iulie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, a fost admisă cererea înaintată de reprezentantul reclamantei, avocatul Casap Anatolie (f.d. 90-91).

A fost încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela, în partea cerinței de încasarea a datoriei în sumă de 2000 Euro.

I-a fost explicat reclamantului că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părţi cu privire la aceleaşi obiecte şi pe aceleaşi temeiuri.

Prin hotărârea judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, dobânda de întârziere rezultată din neexecutarea corespunzătoare a obligației asumate prin recipisa din 27 august 2024, în mărime de 61, 17 (șasezeci și unu, 17) Euro, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 (una mie șase sute cincizeci și șase, 02) de lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 (zece mii) de lei.

În rest, s-a respins ca neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea taxei de stat în mărime de 13,28 de lei, – fiind achitată în plus. (f.d.97, 106-113)

La data de 29 august 2025 avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu Daniela a declarat cerere de apel nemotivată, prin care solicită casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025, în partea admiterii pretenției privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, emiterea unei noi hotărâri prin care pretenția privind încasarea de la Berdianu (Surugiu) Daniela, în beneficiul lui Cecati Nina a cheltuielilor judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei să fie respinsă integral. (f.d.100-101)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în limitele motivelor invocate prin cererea de apel, Completul de judecată apreciază criticile apelantei ca fiind neîntemeiate.

Contrar susținerilor apelantei, prima instanță a stabilit în mod complet circumstanțele de fapt relevante și a aplicat corect normele de drept material și procesual incidente raportului juridic dedus judecății.

Din materialele cauzei rezultă că între părți a existat un raport obligațional izvorât din contractul de împrumut materializat prin recipisa din 27 august 2024, prin care intimata i-a acordat apelantei suma de 2000 Euro, cu obligația restituirii

acesteia în termen de două luni. Este necontestat faptul că obligația nu a fost executată la scadență, iar datoria a fost stinsă doar ulterior, în patru tranșe, prin transferurile bancare efectuate la 19 februarie 2025, 21 februarie 2025, 26 februarie 2025 și prin ordinul de încasare a numerarului din 26 martie 2025.

În aceste condiții, prima instanță a reținut în mod întemeiat incidența prevederilor art. 942 din Codul civil, potrivit cărora creditorul este îndreptățit să pretindă dobânda de întârziere pentru perioada cuprinsă între data scadenței obligației și data executării efective a acesteia. Calculul dobânzii de întârziere în cuantum de 61,17 Euro a fost confirmat de înscrisurile anexate la dosar și, de altfel, această pretenție a fost recunoscută de însăși partea pârâtă în cadrul examinării cauzei, astfel încât soluția instanței de fond sub acest aspect este legală și întemeiată.

Nici criticile apelantei referitoare la obligarea acesteia la compensarea cheltuielilor de judecată nu pot fi reținute.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care pierde procesul este obligată să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată suportate. În speță, reclamanta a obținut admiterea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere, iar renunțarea la pretenția privind încasarea debitului principal a intervenit exclusiv ca urmare a executării ulterioare a obligației de către pârâtă, după sesizarea instanței de judecată. Or, executarea obligației după intentarea procesului nu înlătură caracterul justificat al acțiunii și nici nu exonerează partea aflată în culpă de obligația de a suporta cheltuielile judiciare generate de propriul comportament contractual.

Completul apreciază ca fiind corectă și concluzia primei instanțe privind inaplicabilitatea dispozițiilor art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, din actele dosarului rezultă că reclamanta, prin reprezentantul său, a expediat la 05 februarie 2025 o notificare prealabilă prin care a solicitat executarea obligației asumate și a informat pârâta despre intenția de a sesiza instanța în cazul neexecutării benevole. Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea apelantei potrivit căreia acțiunea ar fi fost introdusă fără formularea unei pretenții prealabile.

Argumentul apelantei potrivit căruia notificarea nu ar fi fost recepționată până la data depunerii acțiunii nu este de natură să conducă la aplicarea art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Textul legal condiționează aplicarea acestei norme de lipsa înaintării prealabile a pretenției, iar nu de confirmarea recepționării acesteia de către destinatar. Din perspectiva conduitei procesuale a reclamantei,

obligația de a formula o pretenție prealabilă a fost respectată, fiind dovedită expedierea notificării înaintea introducerii acțiunii.

De asemenea, nu poate fi primită nici susținerea apelantei referitoare la întrunirea celei de-a doua condiții prevăzute de art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Materialele dosarului demonstrează că, prin referința depusă la 23 iunie 2025, apelanta a solicitat respingerea integrală a acțiunii, contestând pretențiile formulate de reclamantă. Abia ulterior, în cursul examinării cauzei, aceasta și-a modificat poziția procesuală, recunoscând doar pretenția referitoare la dobânda de întârziere și continuând să conteste obligația de compensare a cheltuielilor de judecată. În asemenea circumstanțe, nu se poate vorbi despre o recunoaștere imediată a pretențiilor în sensul art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, întrucât această normă presupune o recunoaștere promptă și neechivocă, apt să evite desfășurarea procesului.

Nu poate fi primit nici argumentul apelantei potrivit căruia referința ar fi vizat doar forma inițială a acțiunii, iar ulterior, după concretizarea pretențiilor, poziția procesuală ar fi fost schimbată. Cererea de concretizare nu a modificat fundamentul juridic al raportului litigios, ci doar întinderea pretențiilor, ca urmare a executării parțiale a obligației în timpul procesului. Prin urmare, această împrejurare nu justifică concluzia că apelanta ar fi recunoscut imediat pretențiile în accepțiunea dispozițiilor art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Totodată, împrejurarea invocată de apelantă privind indicarea eronată de către instanța de fond a datei ședinței de judecată reprezintă o simplă eroare materială, care nu influențează legalitatea soluției pronunțate. Esențială este conduita procesuală a părții pârâte, iar aceasta rezultă fără echivoc din ansamblul probelor administrate, respectiv contestarea inițială a acțiunii și modificarea ulterioară a poziției procesuale.

În ceea ce privește cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, Completul constată că prima instanță a efectuat o analiză completă a criteriilor prevăzute de art. 96 din Codul de procedură civilă și de Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților. Instanța a verificat existența mandatului avocațial, dovada achitării onorariului, activitatea efectiv prestată de avocat, inclusiv redactarea cererii de chemare în judecată și a cererii de concretizare, administrarea probelor și participarea la ședințele de judecată, concluzionând în mod justificat că suma de 10 000 lei reprezintă cheltuieli reale,

necesare și rezonabile. Apelanta nu a prezentat argumente ori probe care să demonstreze caracterul excesiv sau disproporționat al acestui onorariu.

Prin urmare, Completul de judecată concluzionează că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual, iar criticile formulate prin cererea de apel nu sunt de natură să conducă la modificarea sau casarea acesteia. În consecință, apelul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii judecătoriei Cimişlia.

Reieşind din considerentele expuse mai sus, având în vedere că soluţia primei instanţe este legală şi fondată, iar argumentele apelantului sunt neîntemeiate, fiind combătute integral prin constatările sus menţionate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art.385 lit. a), art.art.389-390, 394, 434 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul stagiar Modvală Cătălina în interesele apelantei Berdianu (Surugiu) Daniela.

Se menține hotărârea judecătoriei Cimişlia din 26 august 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Cecati Nina către Berdianu (Surugiu) Daniela, privind încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedinte de şedinţă, judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Colev Grigori Hudoba Valeri